

Laiškas Vaclovui Biržiškai, [1923-04 ar 05], [iš Klaipėdos - į Kauną].

Kaip sau nori, o aš ne juokais pradėsiu keiktis.

Kaip sau nori [1], o aš ne juokais pradėsiu keiktis. Pažadėjai, o dabar — ne tik knygų nėra, bet ir šiaip nei žodelio. O tų knygų man baisiai reikia [2]. Kad nebūtum pažadėjęs, būčiau pats ieškojęs, būčiau gal kur užsieny medžiojęs, o dabar — aš pasitikėjau ir buvau ramus. Taigi susimildamas neatidėliodamas padaryk.

Čia aš jaučiuos baisiai kvailai. Tokiomis idiotiškomis sąlygomis aš dar nesu savame gyvenime dirbęs. Norėtuš juo greičiau ištrūkti.

Siųsk susimildamas knygas.

Balys Sruoga

KOMENTARAI

[1] Vaclovas Biržiška (1884–1956), bibliografas. Jis 1923–1944 m. buvo Kauno universiteto bibliotekos direktorius. Humanitarinių mokslų fakultete skaitė lietuviškos knygos istorijos ir bibliografijos kursus.

[2] BS, 1924 m. pavasarį ir vasarą dirbęs dienraščio *Klaipėdos žinios* redakcijoje, buvo gavęs kvietimą nuo rudens privatdocento teisėmis dėstyti Lietuvos universiteto Humanitarinių mokslų fakultete. BS jau buvo išanalizavęs raštu vieną skirtą temą „Literatūros mokslo uždaviniai ir metodai“. Rengėsi paskaitai „Mokslo hipotezės apie rusų bylinų kilmę“, todėl iš Kauno ir Vokietijos miestų stengėsi gauti knygų, reikalingų šiai temai.